

POSUDEK VEDOUcíHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

Autorka: **Kateřina ŠÁTKOVÁ**

Diplomová práce: ***Existence učících se regionů v evropské dimenzi***

Posuzuji diplomovou práci Kateřiny Šátkové s názvem ***Existence učících se regionů v evropské dimenzi***, která obsahuje devadesát tři stran bez příloh. Diplomová práce zpracovává zajímavé a užitečné téma. Tématicky patří mezi obtížnější, neboť jde o nové moderní téma a navíc je zpracováváno v evropské dimenzi (to taky předpokládá použití převážně zahraničních zdrojů informací).

Cílem diplomové práce je identifikovat učící se regiony v Evropě a poté analyzovat jejich přínos pro regionální rozvoj daných oblastí. Dílčími cíli je deskripce učících se regionů, jejich identifikace, popis příčin jejich vzniku nebo způsobu podpory zajišťujících jejich fungování.

První část je věnována regionální politice, do níž spadá problematika učících se regionů patří. Úvod patří mezi informačně poddimenzované kapitoly, což lze omluvit tím, že jde pouze o úvod do tématu. Kap. 1.2.1 je nevhodně označena. Předpokládal bych, že zpracování kapitoly bude odpovídat úrovni zbytku práce (zejména odborností a aktuálností literatury). Závěr kapitoly však správně uvádí čtenáře do problematiky, ze které vyplývají učících se regiony jako efektivní koncept regionálního rozvoje.

Kapitola druhá se týká hlavního tématu práce – učících se regionů a jejich teorii. Za pomoci vhodné a aktuální literatury se autorka pokusila zpracovat základní informační rešerši. Definovala učící se regiony podle různých autorů a provedla jejich charakteristiky. Vytýkám absenci vlastního pojetí, resp. syntézy poznatků v této oblasti. Za důležitou považuji kapitolu 2.4, která pojednává o nedostatecích teorie učících se regionů. Tím se autorka pokusila o objektivitu svého pojednání. Kap. 2.5 je věnována návazným tématům – regionálním inovačním systémům. Z pojednání práce vyplývá, že RISy jsou návazným tématem, které se objevuje později. Opak je přitom pravdou (ve skutečnosti paradoxně byly definovány nejdříve RISy a teorie učících se regionů pak představuje vyšší vývojovou formu).

V další kapitole je pojednáno o učících se regionech v Evropě. Za pomoci vhodné literatury autorka zpracovala přehled znaků učících se regionů. Zde vytýkám, že se autorka nepokusila o hodnocení a pouze čtenáři předkládá heterogenní soupis znaků. Následně si autorka vybrala Baden-Württemberg jako ukázkový region, který nese v Evropě označení „učící se“. Ten velmi podrobně charakterizovala. Stručněji pojednala o dalších dvou regionech, které mají stejné přízvisko. Výběr významných ukazatelů pak srovnala. Rekapitulaci uvádí v tabulce 19, ze které vycházejí závěry, které autorka definovala. Je škoda, že autorka neuvádí podrobněji, jak došla k minimálním hodnotám v tab. 19, po jejichž překonání byl region označen za „učící se“.

Závěry z analýz a implikace, ke kterým autorka dochází, jsou správné a na úrovni absolventa magisterského studijního programu. Vytýkám autorce, že v závěru nezobecnila postup, který by byl aplikovatelný v dalších regionech a představoval by jistou „metodiku“ pro vyhledání učících se regionů v evropském prostoru.

Závěrečné hodnocení:

Závěrem je třeba konstatovat, že autorka zpracovala kvalitní diplomovou práci, která jde širší svého zpracování nad průměrnou úroveň běžně zpracovávaných diplomových prací na FES Univerzity Pardubice.

Na základě výše uvedeného konstatuji, že autorka zpracovala diplomovou práci v rámci zadaného tématu, splnila vytčený cíl a proto:

konstatuji, že posuzovaná diplomová práce splňuje požadavky kladené na diplomové práce a proto ji doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit ji klasifikačním stupněm **výborně**.

V rámci diskuse nad DP navrhuji položit tyto dotazy:

- 1) Ozřejmíte, podle čeho jste vybrala ukazatele, které jste v jednotlivých regionech srovnávala? (kap. 3.3)
- 2) Definujte negativa vámi použité metodiky, kterých se musí vyvarovat ten, kdo by ji chtěl dále aplikovat.

V Pardubicích dne 2011-05-26



Ing. Jan Stejskal, Ph.D.
vedoucí diplomové práce